

ΑΤΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΧΗΡΙΝΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΓΙΑ ΜΕΡΑΚΛΗΔΕΣ

ΤΡΙΤΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΚΛΕΩΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
" ΑΤΤΙΚ " "

Έκδόσεις: Άττικ, Αθήναι
[Πάν δικαιώματα επιφυλαγμένον]

Editions: Attic, Athènes
[Tous droits réservés]

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΔΑΧ. 15

Μουσική

Τῷ ἀγαπητῷ μοι φίλῳ Ἀριστοτέλει Ζαρωκίλλῳ

K

ΧΗΡΙΝΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

T^o di Polka.

Ποίσις καὶ Μουσικὴ
ΚΛΕΩΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ (Ἄτιξ).

gentile

Meno.
psubito

(Χωρίς βίαν)

Μία χι-ρα Λούσε σ'έ-να σπῆ-τι Ὁ-λο μνη-μό-ου-νο καί προσε-

Violino col canto
mf Sostenuito

cresc.

-χί καὶ μό-νη ἔ-κλαιγε τὸν μα-κα-ρί-τη Μά-πα-ρη-γό-ρη-τη ψυ-χή! Μά-στᾶντι-κρυ-

cresc.

-νά της τὰ πα-ρά-θυ-ρά της Ἐ-νος χη-ρε-μέ-νος ταχ-τι - καὶ Ἐ-στε-κῶ-λη ὦ-ρα καὶ τὴν μαυρο-

Copyright 1919 by ATTIC, Athens.

Handwritten signature

ΤΟΥΤΟ ΔΟΥΛΕΥΕΙ

Maria

Κοιμή

(ἀργότατα)

φό - ρα Πάντα κρυφά - κίττα - ζε γλυ - κά Συχ - νά πε - τού σε ρά - θα - σά - κια Μέσ' ὄθιναύ.

λί της χή - ρας της κομ - φής Μά μέ τ' ἰ - δια πάντο - τε λο - γά - κια Ἐ - πά - νω κά - τω τὰ ε -

Poco più

ἔς: "Γε - τό - νιο - σά μου χή - ρα Για - τί νοι - κο - κυ - ριό Δέν κά - νεις κα - νο -

Poco più

cantabile

μοί - ρα Μ'ε - μέ - να τὸν χή - ριό; Τὸ χῶ - μα θε νά φα - ῆ Τῶ - ραί - ο σου κορ -

Dal ♩ per la fine

- μι Καὶ ἄ - δι - κα τὰ πᾶσι ἢ τό - ση μου ὄρ - μή! μὴ! μὴ!

Μ. Μυχαλάκης

ΧΗΡΙΝΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

Στίχοι και Μουσική
ΚΛΕΩΝΣΕ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
(c. 1775)

2^ο Στροφή.

Μ' αὐτὴ πιστὴ σὸ ἀμαρτίη
 Ἀντὶ ν' ἀκούσῃ τέτοια συμβουλή
 Μηνῶ ἔτον γείτονά της τὸν προφήτη
 Νὰ παύσῃ νὰ τὴν ἐνοχλῇ.

"Ἐπαυσε νὰ γράφῃ
 Καὶ μ' ἕνα ζυράφι
 Θέ ν' αὐτοκτονήσῃ ἕνα πρωί,
 Ἄν μιά ὥραία.

"Ἐξῆνα ἰδέα:
 Δὲν τὸν ἐκρατοῦσε σ' τὴ ζωή.
 Φορεῖ μὲ νύχτα ἵνα σεντόνι
 Καὶ μιά μουτεούνα νεκροκεφαλὴ
 Ὡς τὸ παράθυρό της σκαρφαλώνει
 Κί αὐτὰ σὰ φάντασμα λαλεῖ:

Ἐπὶ δός:

Καλὴ πιστὴ μου χήρα,
 Γιατὶ νοικοκυριὸ
 Δὲν κάνεις κακομοῖρα
 Μ' ἐκείνον τὸν χηρὸ;
 Ἄφοῦ σὲ ἀγαπάει
 Μὴ γίνεσ' ἀφορμὴ
 Διαρκῶς νὰ βλαστημῆ
 Τὸ ὄλλο μου κορμί.

3^ο Στροφή.

Τῆς ἡρ' εὐθὺς λιποθυμία
 Τόσο πιά ἤτανε προληπτικὴ
 Ἐνῶ μὲ ὄλη του τὴν ψυχραιμία
 Αὐτὸς τὸ ἔσκασε ἀπὸ κεῖ.

"Ὅλ' ἡ γειτονιά της
 Για τὸ πάθημά της
 "Ἐσκατ' ἀπ' τὰ γέλοια μουσικὰ
 Μὰ ἡ νέα χήρα
 Πού δὲν εἶχε πείρα
 Ὅλ' αὐτὰ τὰ πήρε φυσικὰ.
 Για τὴν ψυχὴ τοῦ πεθαμένου
 Τ' ἄφη' ἀμέσως μὲ τὸν ζωντανὸ
 Καὶ μέσ' ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ τοῦ χηρμένου
 Ἐλεγε μ' ὕφος ταπεινὸ:

Ἐπὶ δός:

Σ' τὸ σπῆτι ἀν' σ' ἐπῆρα
 Ὅγειλω νὰ σ' ὀτῶ
 Τὸ κάνω ἡ κακομοῖρα
 Μὲ ἱερὸ σκοπὸ!
 Θὰ λυώνῃ μ' ἡσχία
 Τὸ ὄλλο του κορμί
 Κ' ἴσως νὰ γίνω αγία
 Θὰ γίνῃς ἀφορμὴ.

- 1) Τειδαρια μα χυσε
- 2) Καλη πικρη
- 3) Σιλο σου...